

WASHINGTON, D. C. — Predsednik Johnson je sinoči povedal, da je bilo tekom večerajšnjega napada na vojaška oporišča v Severnem Vietnamu sestreljenih 6 letal, pa je bilo 5 njihavih pilotov rešenih. Predsednik ni povedal, ali so letala pripadala ameriškemu ali južnovietnamskemu letalstvu.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 43 Wed., March 3, 1965

Proračun za narodno obrambo

Ako bi živeli v normalnih časih, bi imeli sedaj sezono za agitacijo za čim večje stroške za našo narodno obrambo. To bi bila sezona, ki se začne koncem predpusta in traja tja do dneva, ko Kongres odobri izdatke zanjo glasom predloženega proračuna. Letos je ta agitacija odpadla, kajti naš svet je zaverovan v vse nevarnosti, ki lahko nastanejo v vietnamski državljanski vojni. Generalom, admiralom in vojni industriji ni torej letos treba misliti na propagando o vojni nevarnosti. Je namreč dejansko že sama po sebi pred našimi očmi.

Zato je nekako neopaženo šel mimo nas govor federalnega tajnika za narodno obrambo McNamare, ki je z njim razložil Kongresu bistvo in namen letošnjega proračuna za njegovo tajništvo. Da smo si na jasnem: namen je ostal nespremenjen. Narodna obramba mora varovati našo svobodo in neodvisnost, zato naj dobi vsa potrebna sredstva. V govoru McNamare je zato poudarjeno predvsem bistvo naše narodne obrambe, ki se je pa nekaj spremenilo.

Do letošnjega leta so se praviloma vse štiri veje narodne obrambe, armada, vojna mornarica, vojno letalstvo in marini tolkli, kdo bo dobil več denarja za svoje resnične, pa večkrat tudi pretirane potrebe. Letos tega boja še ne vidimo. Morda pa še pride do njega, ko bo namreč Kongres začel obravnavati posamezne postavke v proračunu. Takrat pridejo lahko do besede zagovorniki vseh mogočih izdatkov; kdo bi jim zameril, ako bodo tudi letos porabili priložnost, da pridobijo Kongres za svoje ideje.

McNamara jim je ta posel deloma pokvaril s svojim uvodnim govorom. Postavil je namreč nekaj načelnih točk o spremembi strukture naše narodne obrambe, ki preko njih ne bo mogel iti noben kritik.

Najprvo je McNamara zaustavil stalno povečevanje izdatkov za rakete in atomske ter vodikove bombe in raketne glave. Postavil se je na stališče, da nam večjega števila raket in atomskih bomb ter glav ni treba, da nam sedanje število zadostuje. Zato pa naj narodna obramba rajše gleda, da bo sedanje rakete in bombe izboljšala. V tem oziru ima še dosti dela pred seboj. Z raketami se na primer da doseči vsaka točka na zemlji, toda to še ne pomeni, da jo raketa tudi zadene. Treba je zboljšati ciljanje. Čim boljše bo ciljanje, tem manj raket bo treba usmeriti na cilj, da ga zadenejo. Ako bi bilo ciljanje že dognana stvar, bi sedanje število raket že lahko začeli krčiti. Zato bo McNamara najbrže odredil, da bomo imeli samo 1.000 raket Minute-man in ne 200 več, kot je narodna obramba mislila še lani.

Kaj naj s temi bombami dosežemo? Rabili bi jih najprvo kot strah za sovražnika. Rusi imajo že nekaj pojma, kako strašno je to orožje, saj so ga sami preskušali. Vedo, da ameriške bombe niso slabše od njihovih, zato si lahko izračunajo, koliko bomb bi Amerika rabila, da bi razbila tistih 700-1.000 strateških postojank v komunističnem svetu (brez Kitajske). Njihova špijonaža jim je pa verjetno že povedala, koliko jih ima Amerika res na zalogi.

Vsako izboljšanje raket pomeni obenem tudi omejevanje pomena bombnikov. Čim boljše ciljajo rakete, tem manj bombnikov je treba. Zato ni McNamara navdušen za stališče, da je sedanje število bombnikov minimum, ki je neobhodno potreben. Je pripravljen, da ga ob prvi priliki zniža. Sedaj imamo okoli 700 strateških bombnikov v stalni pripravljenosti. Ali jih je res toliko treba imeti in vzdrževati? Saj so postali samo pomožno orožje, glavno orožje so rakete vseh vrst. McNamara bo zato poslal vsaj vse stare bombnike B-52 v pokop, počasi pa začel trebiti tudi tipe, ki so stare po 5-10 let.

Manj raket in manj bomb pomeni pri enakih stroških za ostalo narodno obrambo tudi manjšo potrebo za sedanjo višino proračuna za narodno obrambo. Žal iz te moke ne bo kruha. Treba je namreč misliti na zboljšani sistem civilne zaščite, ki je danes sploh še nimamo, kot bi se spodobilo. Odprto je še zmeraj vprašanje zaklonišč. Ali bi kaj koristila ali nič? Kakšna bi morala biti, da bi kaj koristila? Odgovor na to vprašanje je ozko povezan s problemom protiraketnih raket ali lovcev na rakete. Dočim imamo prilično dobre rakete-lovce na bombnike, jih še nimamo za lov medcelinskih raket. Strokovnjaki trdijo, da so v teoriji že odkrili pot do njih, v praksi se pa vršijo šele začetni primitivni poskusi. O njih vemo samo to, da so strašno dragi, ne vemo pa, ali bodo pripeljali do cilja: dobrega raketnega lovca na medcelinske rakete.

Tako bodo prihranki na manjši proizvodnji strateških bombnikov in raket komaj pokrili stroške za civilno zaščito in investicije v raketne lovce na medcelinske rakete. McNamara upa, da bo shajal s sedanjim proračunom, ki je nekaj pod \$50 milijonov. Seveda pa ne prevzame nobenega jamstva. Ve iz lastne skušnje, kako rad naš Kongres pozabi na varčnost, kadar se zaleti v neko idejo, ki je privlačna za našo javnost.

Seveda ne smemo pri vsem tem pozabiti, da stroški za

narodno obrambo žulijo tudi Moskvo. To daje vsaj nekaj podlage za upanje, da bo tudi Moskva omejila svoje izdatke za oboroževanje. Ne morda potom dogovora, ampak tako kot zadnjič: ko je videla, da jih je znižala Amerika, jih je nekaj znižala tudi sama. Menda je naša administracija opozorila Moskvo že naprej na nameravano znižanje, da je tako olajšala Kremlju sestavo znižanega vojnega proračuna.

Odprto ostane vprašanje, koliko naj kitajsko atomsko oboroževanje vpliva na stroške za našo narodno obrambo. McNamara misli, da nas kitajski komunisti vsaj "precej let" ne bodo mogli dohiteti. Torej ni trenutno treba, da si belimo glave še s kitajskim atomskim in vodikovim orožjem ter kitajskimi medcelinskimi raketami.

Pennsylvanski prepahi

(Poroča Majk)

Pittsburgh, Pa. — V tem nočem letu 1965 smo že slišali marsikaj novega iz ust naših političnih in drugih voditeljev. Vsak hoče biti do neke mere varen in zato menda nekaj napoveduje, pa če že razume ali ne, kar napoveduje. Glavno je, da nekaj napoveduje in da njegov glas se čuje in pride v javnost. V politiki pravijo, da to šteje, še vse bolj kakor pa med jarčkami in kotkami, ki med seboj tekmujejo s kokodakanjem, kadar katera izmed njih jajce zneše, in to potem na ves glas publicira z glasnim kokodakanjem, dokler ne pritaca odkod gospodar petelin in zabrusi okrog nje s svojo perutnico, da naj zapre kljun in jenja kokodakati.

Glavno politično besedo in priporočila za zdravljenje vseh raznih gospodarskih in socialnih bolezni je objavil predsednik L. B. Johnson v svojem govoru, nanašajoč se na stanje naših Združenih držav. Govor je veljal več ali manj petdesetim državam, ki so zdaj članice ZDA.

Govor L. B. Johnsona na Unijo ob otvoritvi 89. zasedanja kongresa ZDA so sprejeli po vseh delih Amerike v večini z nekim zadovoljstvom. Seveda je mnogo tudi takih, ki njegov govor tolmačijo po svoje in napovedujejo, da vsi načrti, katerim je dal L. B. Johnson svoj blagoslov, ne bodo pokazali mnogo uspehov. To so navadno vedno politične želje ljudi nasprotnih političnih strank. Ob takih ugovorih se ni vredno ustavljati in jim posvečati posebnih pozornosti. Zanimive so le toliko, kako jih izražajo in s kakimi očmi gledajo s svoje strani in iz svojih vrst na vrste drugih, ki niso istega političnega mišljenja, kakor so oni sami.

Tisk, ki je udinjan republikancem, je govor L. B. Johnsona po svoje omenjal. Kajpada podcenjeval je v njem vsako besedo, tu in tam celo malo smešil, itd. Razumljivo! Kar ni naše in po našem ne diši, ni naše in je zanič... Tako ocenjujejo politiki drug drugega, drugače ne znajo in bi ne bilo prav po njihovih biblijah.

"PNP" je objavil na prvi strani z velikimi črkami: "LBJ obljublja in ima za vsakega nekaj... — hoče biti dober stric."

Nek drug list pa vprašuje: "Obljube so dane — kdaj bodo sledila dejstva?"

Idt! Brez konca in kraja. Republikanski list "BL" komentira govor, tu in tam pa dregne v nekatere neljube slučaje v Washingtonu. Omenja, da je L. B. Johnson odločil, da se hrani z razsvetljavo v Beli hiši, da ni potrebno, da so cele noči vsi prostori razsvetljeni in da bo s tem na deset in deset tisočakov prihranjenih. List pritrjuje, da varčevanje je na mestu. Svetloba pa tudi, da se vidi, kaj se dela v Beli hiši? V mislih ima najbrže politična barantanja.

Na vse to bi lahko rekli tako, kakor je govoril Ribenčan, ko so ga vprašali: "Kaj se pa v vaši Ribnici vedno kregate in preklanjate?" Pa je Ribenčan hladno odgovoril: "Gasput, to je pa taku, kjer so ldi, tam so tudi be-sejde!"

Ta rek je pa nadvse na mestu

za naše politikarje, ki so že od nekdaj tako vzgojeni, da ko zjutraj v hlače skočijo in ne morejo hitro čevljev ali pa copat najti, pa pošiljajo demokrati republikance k škrat, republikanci pa demokrate. Škrat se pa menda obema smeje.

* "TRI DNI DELA, ŠTIRI DNI POČITKA" — tak teden bi baje radi nekateri demokrati pa tudi republikanski zastopniki v kongresu, pravi neki list. Za nje naj bi se začel teden dela s torkom in bi se končal s četrtkom. Za weekend bi vsak lahko pobrisal domov, kjer bi počival, nekateri pa, ki vodijo v domačem kraju še razne odvetniške in druge pisarne, pa bi lahko petek, soboto in nato še ponedeljek posvetili svojemu privatnemu businessu. Saj ideja ni slaba, tudi za tiste ne, ki po tovarnah, rudnikih in drugih krajih delajo. Le eno vprašanje je: Vsak bi rad gospod bil, kdo bo pa delal?

* ZLATO DELA PREGLAVICE NASIM in mednarodnim bankirjem. Pritisk na rezerve zlata v Združenih državah narašča. To ni nikaka "prazna slama", ampak resna gospodarska zadeva za naše ZDA. Mi smo šli že pred leti z zlato valute na nekako zamenjavalno vrednost. Tako smo in vozimo le doma na naših lastnih tleh našega gospodarstva. Z zunanji svetom pa veljajo in poslujemo še vedno po starih gospodarskih principih, da vrednost je treba kriti z zlato valuto. Zlate rezerve se po naših skladih pa zmanjšujejo od meseca do meseca. Doma nismo odgovorni z zlato veljavo ali vrednostjo za naše zelene papirnat dolarje. V tujemstvu pa smo. Za vsak dolar moramo plačati toliko in toliko v zlato. Zadržanje leta se je razneslo po svetu mnogo naših zelenih papirnatih dolarjev. In tujina za vse te priča kaže plačila po meri v vrednosti v zlato. To dela in povzroča našim gospodarstvenikom, banikirjem nemale skrbi. Če smemo verjeti poročilom, pravijo, da Francija ima visoko količino zahtev v tem oziru proti ZD. Tudi nekatere druge države. Če bi vsi naenkrat zahtevali izplačila v zlato za dolarje, ki jih imajo proti nam, bi to ustvarilo kaj neljub položaj.

Mnogi, ki o tem čujejo in čitajo razna poročila, vprašujejo: odkod vse to? En odgovor na to bi bil, da Amerikanci zadnja leta potrošijo na turističnih potovanjih po svetu silne vsote. Druugo so vse razne podpore od strani ZD tujemskimi deželah. Vse plačujemo v papirnatih dolarjih. A ti so jamčeni po ZD, da so plačljivi v zlato, to po dohodkih s tujemstvom. Doma to ne velja. Zlata pa je v naši držabi od leta do leta manj. V tem je vsa zagonetka kaj kislja za naše gospodarske strokovnjake. Tisti, ki verjamejo in verujejo le v številke in pa kake garancije, ki stojijo za številkami takih računov, se praskajo po svojih plešah in iščejo na vse to točnega odgovora, ki ga pa ni in pravijo, da se morajo zadovoljiti le z upanjem: nekako bo že, kakor bo že. To je le upanje, s katerim se pa mnogi ne zadovoljujejo.

Finančna in gospodarska vprašanja reševati je težko. Pravijo,

da judje imajo med seboj nekaj takih čarovniško nadarjenih strokovnjakov. Njim vse prav pride in prav sluzi.

Neka dunajska anekdota je omenjala nekoč, kako je neki pariški bankir (baje izraelskega pokoljenja) pred sto leti pokojnega avstrijskega cesarja vseknil z neko pogodbo. Šlo se je za neko posojilo. V bančni palači je bil velik napis, da so posojila na razpolago z 6 od sto obrestmi. Besedilo je bilo v redu. Številka šest pa je bila le pripeta in se jo je lahko obrnilo okrog in kadar se jo je zasukalo, je predstavljala številko "9". In kadar je prihajal cesarjev minister v Pariz plačevati obresti, je bila številka "6" vedno zasukana tako, da je predstavljala številko "9". V tistih časih se že ministri niso tako razumeli na številke in minister je plačeval obresti menda kar celih sedem let po 9 od sto, namesto po 6 od sto. Ko so tej pomoti prišli na sled, je cesar ropotal in malo je manjkalo, da ni prišlo do vojne med Francijo in tedanjo Avstrijo. Zadevo so končno poravnali, da pri številkah se ljudje lahko "pomotijo". Nekateri pa tudi litine lahko narobe držijo pred seboj in v takih slučajih kajpada postane številka 6 številka 9.

Naj bo dovolj za danes o finančnih in političnih problemih, bom pa prihodnjič o čem drugem kaj povedal. Vsem čitateljem vesel predpust in mnogo zdravih dni!

Stari Majk

Zveza staršev in učiteljsva pri Mariji Vnebovzeti

Cleveland, O. — Vsi ste pristočno vabljeni na redno mesečno sejo, ki bo ta mesec izjemno v nedeljo, 7. marca, ob pol 3h popoldne v šolski dvorani. Prednica Sr. M. Blanche in druge šolske sestre bodo navzoče. Po seji bo postreženo s prigrizkom.

Zveza tudi vabi vse na ribjo večerjo v petek, 5. marca, od 4h do 7h zvečer v šolski dvorani. Pridite z vso družino ali pa ne-site tudi domov. Zveza bo pridelila te okusne ribje večerje vsak petek v postu, z izjemo praznika sv. Jožefa, 19. marca. Takrat ste pa vabljeni na Modno razstavo ob 8h zvečer v šolski dvorani. Bailey Co. bo predstavila najnovejšo pomladne kroje, da si boste lahko omislile svojo velikonočno opremo. Katali bodo tudi dekliske obleke. Razdane bodo dnevne nagrade in vsem bo postreženo s prigrizkom. Pripeljite tudi vaše prijateljce na ta prijeten spored!

Vstopnice se dobe pri Mrs. John Trepal, PO 1-0065; Mrs. Anthony Grdina, KE 1-6300; in Mrs. Milan Dular, 851-7972. Cena samo \$1. Ves čisti dobiček je namenjen v dobrobit šole.

Mrs. Milan Dular

Preko 13,000 novih domov na področju severovzhodnega Ohia

CLEVELAND, O. — Po podatkih, ki jih je zbrala Cleveland Electric Illuminating Company, je bilo v preteklem letu postavljenih na področju Velikega Clevelanda in severovzhodnega Ohia skupno preko 13,000 novih domov ali stanovanj. Največji prirast je v predmestjih Clevelanda v: Lakewoodu, North Olmstedu, Euclidu, Parmu, Garfield Heightsu in drugih.

V celem okraju je bil lanski porast stanovanj največji od leta 1955, v samem Clevelandu pa je bil za 3% večji kot leta 1963.

Izredno velik porast stanovanjskih zgradb je bil tudi v okrajih Lake, Geauga in Ashtabula, ki vse delno oskrbuje z električno silo The Cleveland Electric Illuminating Company.

Prvi dnevnik v ZDA

PHILADELPHIA, Pa. — Prvi dnevni časopis v naši državi je začel izhajati tu leta 1784.

SLOVENSKA BESEDA V ZDOMSTVU

NEW YORK, N.Y. — Te dni sem bral v dveh različnih listih dvoje člankov o istem predmetu, namreč o vseobsežni vrednosti znanja slovenskega jezika za naš mladi rod, ki se rodi in raste v izseljenstvu, daleč od krajev, kjer ima ta jezik svoje korenine. Branje onih dveh stvari mi daje povod, da zapišem nekaj o slovenski besedi in njenem pomenu v zdomstvu za nas vse, ki se imenujemo Slovence.

V Ameriški Domovini sem zasledil hvalne vredne misli Božidarja Pusta, ki v imenu slovenskih akademikov v Ameriki (SAVA) predlaga, naj bi bil Prešernov dan naš kulturni praznik in svoj predlog utemeljuje s stavki, katerih mnogi za služijo, da bi se jih človek naučil na pamet. Ne poznam Te, mladi prijatelj Božidar, a na tem, kar si napisal, čestitam Tebi in društvu SAVA. Da bi le imeli veliko, zelo veliko takih Božidarov! Bili bi zares pravi božji dari v pustem vremenu našega materne jezika!

Takole med drugim pravi Božidar: "Čas nam narekuje nove naloge, nove dolžnosti... Gratični temelj za novo življenje in bodočnost nam je postavil Prešeren. Dolžni smo, da tudi tu, v Ameriki, gradimo in dvigamo zgradbo naše kulture... Prešernova beseda naj postane osrednja ideja slovenstva... Slovence enak v krogu narodov, enak njihovi kulturi. Mi, ki živimo v družini vseh narodov, pomnimo to!"

Nekako ob istem času je koroški list Naš tednik-Kronika prinesel razmišljanje o slovenski govorici, kjer je zapisano: "Iz Muenchena hodi vsako leto v Podjuno na oddih knjigar, ki dobavlja knjige iz slovenskih in vzhodnoevropskih dežel. Pravi, da se vedno več Nemcev zanima za slovanske jezike, ker vidijo, da je bodočnost Evrope v vedno močnejših slovenskih narodih." Ko sem prebral, sem v svojih mislih nadaljeval: "Ne le Nemci se zanimajo za slovanske jezike, marveč tudi Amerikanci, in ne samo bodočnost Evrope je v vedno močnejših slovenskih narodih, temveč bodočnost te naše zemlje."

Kar je povedal Božidar in kar je bila napisano v koroškem listu, se je v mojem umu strnilo v enoto, in je padlo na skrito bolečino v mojem srcu kakor blažilo zdravilo.

Bolečina je ta-le: Vem za družine slovenskih povojnih izseljencev, med njimi zlasti za družine mladih intelektualcev izvirnega izseljenkega rodu, kjer se z otroci ne spregovori slovenska beseda, čeprav sta oče in mati Slovence. Pripoveduje se, da celo med seboj ne govorita slovensko in tako njuni otroci nimajo priložnosti niti slišati naše govorice, kaj šele uporabljati jo vsaj v občevanju s starši. Kar odkrito si priznamo: Slovenski pionirji v Ameriki so bili v tem oziru boljši od nas povojnih priseljencev. To je razumljivo, a ni opravičljivo za nas. Izobražen in kulturno razgledan človek res poseduje mnogo večjo mero prilagodljivosti in asimilacije; to se pa ne pravi, da je prav in da mu je dovoljeno, kot dobremu narodnjaku, vreči čez ramo materni jezik in svojske narodne prvine, ki jih je prinesel seboj v tuji svet. Kaj takega ni prav in ni dovoljeno, čeprav kdo iz starejšega rodu med našim begunskim izobraženstvom pljune na slovenski jezik in kulturo, kakor se je dogodilo baš v glasilu akad. društva SAVA, češ, da vse skup v angleško govorečem okolju ni nič vredno. So vrednote v človeškem življenju, ki jih je mogoče nadomestiti, če si jih zavrgel. Med take vrednote sodi materinščina in izvirna narodna kultura. Ali je za otroke mlade slovenske matere materni jezik angleščina? Ali za njene otroke pomeni temelj za kulturno vrednotenje pesem Franceta Prešer-

na ali pa cowboyske storije? To je bolečina, bridka in pekoča.

Blazilni in zdravilni balzam je pa mogoče opisati z onimi mislimi, ki jih je prinesel koroški list, v nemajhni meri pa tudi z Božidarjevimi pozivom mladi slovenski generaciji.

Kadar z ogromnimi tehničnimi pridobitvami postaja naš planet zmerom manjši, ima oni znani pregovor: "kolikor jezikov znaš, toliko mož veljaš", še vse večjo veljavo. Nič ne de, če je eden teh jezikov naš slovenski, ki ga govori komaj 2 milijona ljudi. Zakaj slovenščina je odtenek velike skupine slovanskih jezikov, ki so si med seboj sorodni. Človek se naravnost čudi, ko posluša ali bere ruščino in najde ogromno kopico istih ali zelo podobnih besed, kakor jih imamo Slovenci. Naučiti se katerega drugega slovanskega jezika, vključno ruskega, otroku, ki se je dobro naučil doma in v slovenski šoli jezika svoje matere, je igrača! Ni pa igrača za onega, ki govori samo angleško. Je kar nerodno poslušati ga, kako po težkem študiju trdo lomi ruščino, da ne govorim o češčini ali poljščini, ki ju je še težje izgovarjati.

Nemci in Angleži, Francozi in Amerikanci dandanes natanko vedo, da "največ sveta otrokom sliši Slave" (Prešeren) in vedo tudi, da so otroci Slave mladi. življenjskih sil polni in z versko-kulturnimi prvinami prepojeni narodi, ki se v ognju sedanosti kalijo za velike naloge bodočnosti. Verjamem v poslanstvo otrok Slave. Nemara verjamejo tudi Angleži in Nemci in Amerikanci in še kdo drugi.

Ne spominjam se več točno datuma in ne dobesedne vsebine poziva, ki ga je objavil vodilni ameriški list glede ohranjanja in gojenja materinih jezikov, ki so jih prinesli seboj priseljenci. Nisem pa pozabil smisla, glasom katerega Amerikanci ne samo odobravajo napore za ohranitev vsakega ne-angleškega jezika v tej deželi, marveč imajo celo posebno ustanovo (navedel jo je z imenom, ki mi je žal izpadlo), za pospeševanje in podpiranje takih naporov. Veliko vrednost pripisujejo znanju vsaj še enega jezika, poleg angleščine, za vsakega mladega Amerikancan. Ljudje, ki znajo razen angleščine še kak drug jezik, ne na zadnjem mestu kak slovanski jezik, so zelo iskani za lepa in dobro plačana mesta.

Sedaj pa javno vprašanje tistim, ki mislijo, da je angleščina vse: Če ni v umu in srcu slovenskega očeta in matere nič več iskre ljubezni in spoštovanja do svojega jezika in nič več slovenske zavednosti, ali bi ne bilo modro, da bi imeli pred očmi vsaj praktično vrednost znanja slovenščine, ko motrijo bodoče kariere svojih otrok? Čeprav bi bil nagib daleč od ideala, kakor ga zamišlja naš Božidar, bi bil učinek za našo skupno slovensko stvar pozitiven in koristen. Kajti učenje slovenske besede odpira pot do Prešerna in do drugih stebrov slovenske kulturne zgradbe. In končno, ko se bo po tej odprti poti naš doraščajoči rod prikopal do zakladov naše kulture, se bo v njihovih dušah neslišno in nevidno začela buditi zavest pripadnosti tej kulturni skupnosti, in narod, ki je njen ncsilec. Saj pravi A. M. Slomšek, veliki slovenski učitelj, da je vera luč, *materni jezik pa ključ do zveličavne narodne omike*.

Dr. Ludovik Puš

Muzej ptičjega perja

Pet let je bilo Hansenu, sinu danskega kokosjereja, ko je začel zbirati ptičje perje ter ga razporejati po barvi, velikosti in obliki. Ščasoma se je Hansen razvil v pravega izvedenca za ptičje perje; pred leti je ustanovil muzej, ki se zdaj ponaša z zbirko nad 10 milijonov lepo razporejenih ptičjih peres.

UPORNIKI

POVEST

Spisal Ivan Lah

"Dobro, pozdravi Reščaka! Pri nas isto," je rekel Andrej, ko in odšel.

Posavec je stopil s konja in se pridružil Guzi, ki ga je napojil s prepeljencem. Konj se je pasel pod lipo.

Janez je prinesel puško in sedel poleg njiju.

Črez nekaj časa je Posavec zasedel konja in zdirjal v noč...

"Zdaj se pa nikogar ne bojiva," je rekel Guza in se naslonil ob drevo. Jesenska burja je rjula okoli oglov. Povsod je bila tema, samo pri svetljena okna, kjer se je zdaj pa zdaj pokazala kaka senca.

"Vidiš, fant, tako se straži," je govoril že nekoliko pijano Guza; "nasloniš se v kot, da si zavarovan, pa gledaš v noč. Samo zaspati ne, to bi bila sramota. Seveda rado zmoti človeka..."

Guza je še naprej modroval, a Janez ga ni poslušal. Od nekod se je čula glasna pesem:

Saj nisi ti, dekle, celi svet, da bi brez tebe ne mogel živeti...

In noč je šla črez vas.

Pozno v noči je prišla Suhoklela domov in odprla vrata postranske čumnote.

"Ali spiš, Marinka," je rekla.

"Ne. Povejte, kje so oče." "Doma. So se že potolazili. Vidiš, toliko da sem te rešila. Da bi ga bila dočkala doma, ubil bi te bil, tako je bil jezen..."

"Kaj bo pa zdaj?" je vprašala Marinka z jokom.

"I, nič. Počakaj, da pride on; bo že kaj. Oče ne smejo vedeti. Saj te bo takoj poročil, pa bo. Saj boš dala meni kdaj kak dober kosček, če bom prišla."

Dekle je jokala na glas.

"Molči, da te ne zasledi. Samo dva dni, pa bo boljše."

Med tem pa je stari Jerom doma iskal po hiši, po vseh prostorih in glasno klical hčer. Bil je pijan od jeze in pijske. Preiskal je vsa kota, premetaval cunje, odpiral omare in shrambe—pa nikjer ni bilo hčere.

"Kam si pa šla? Ali ste taki? Ali tako delaš z mano?" je vpil. Nazadnje ga je zmagalo, legel je na klop in ves utrujen zaspal.

XVIII.

Kakor kralj dolenskih gričev se dviga Sv. Ahac proti nebu. Z visokimi smrekami je porastel njegov vrh, iznad njih pa se kaže staro zidovje velike cerkve, ki jo je sezidal Turjaški z ujetimi Turki.

Krasen jesenski dan je bil. Po gozdih okoli gore je odmeval lovski rog, vmes pa so pokale puške in daleč po gozdu je odmeval strel za strelom. Turjaški je bil napravil običajni jesenski lov, na katerega je bila povabljena kranjska plemenita gospoda od blizu in daleč... In rogovi so odmevali, psi so lajali, puške so pokale, po gozdu pa so bežale plahe srne in jeleni; dolgouhi zajci so hiteli spravljal v varnost svoje življenje, lisice so polne strahu sedeje po dupljah, nad gozdom pa so krožile gozdne ptice v velikih kolobarjih in se spuščale v vse in više pod nebo, od tam pa v druge varnejše kraje.

Pod staro cerkvijo se razprostira gola leha sredi gozdov. Tu sta netila ogenj dva kmeta. Prvi je bil Suhoklel,

ki je imel vsako leto čast nosača pri velikem turjaškem lovu, drugi pa je bil mladenič šibkega telesa, ki je moral danes priti na grad na delo.

"Po vejevja mi pojdi," je ukazal Suhoklel tovarišu, ko je že dolgo zastoj pihal gobo; jesenska burja mu je sproti odnesla slamo, ki se je komaj vnela. Mladič je pobral nekaj vejevja starih smrek in se takoj zopet vrnil z nekaterimi vejicami.

"Lenoba lena," se je jezil nad njim Suhoklel. "Saj sem že kdaj zakuril, danes pa ne gre. Čuj, puške so utihnile, nemara da se že pripravljajo na shod. Jejmene, zopet je ugasnilo." Daleč v gozdu je zapel rog. Suhoklel je priložil fantu zausnico. "Prinesi mi no suhega, da se razgori. Misliš, da bom jaz namesto tebe tepen." Fant je brez ugovora izginil v gozd. Suhoklel je kresal, pihal, nakladal, pa ni šlo. Rog se je čul vedno bliže.

Fant je prinesel smrečevja in to je začelo goreti. "No, hvalo Bogu," je vzdihnil Suhoklel, ki se je že tresel pred grajsko jezo. Položil se je ob ognju in gledal, če se bo razgorelo. "Naloži," je veleval fantu, "da ne ugasne. Vidi se, da nič ne znaš." In fant je nakladal, kar je bil navlekel vkup. Suhoklel si je celo privoščil pipo tobaka.

"E, kaj let sem že tukaj kuril," se je spomnil Suhoklel; "ti si bil še v sami srajci, ko sem že jaz tu gospodom srne pekkel."

Fantu ni bila všeč taka govorica in ga je zavrnil: "Kaj toste? Ko o vas ne bo ne duha, ne sluha, bom pa jaz tukaj gospodom pekkel."

"Ne vem, če boš. Saj si videl, kako so se tepli v dolini."

"Naj se! Črez leto osorej o tem ne bo še sledu ne."

Suhoklel se je najprej ozrl, potem pa rekel:

"Fant, ti bodi tiho, pa molči, fant, da te kdo ne sliši; fant, ti malo veš."

"Druga leta niste bili tako sitni kakor danes."

"E, gospodi se mora ustrediti, to si zapisi na čelo; si li razumel? Če ne, ti ne bo dobro šlo."

"I, saj ji strežem."

"Potem pa molči vsakemu, ki je višji od tebe, če hočeš, da boš lahko izhajal."

"Če je pa moja prava."

"Tisto nič ne de. Ti ubogaj mene, ko ti rečem: stori, če tudi veš, da ni prav. Prva je, da gre tebi dobro, če ne, si revež."

"To pa že ni prav. Kaj boste vi učili?"

"Vidiš ga, trmoglavca. Jaz te lahko učim, ko že kaj pomnim in sem že kaj izkusil. Kaj pa ti veš? Ti nič ne veš. Saj še ne veš, da živiš. Ali si že videl hudiča?" Suhoklel se je zavalil na svojo grbo. Grmada je veselo gorela. Zraven je visel odrt zajec na kolu.

"Nisem ga še videl," je odgovoril fant.

"Ali sta se ga bala, kaj ne?" je rekel fant in nalagal na ogenj.

"Kaj boš: bal? Saj tebe še na svetu ni bilo. Fant, ko bi bil ti takrat v moji koži, ne bi tlačil danes trave. Saj je tudi tvoj oče zato umrl."

"Kako bo, če je pa živel potem še deset let."

Suhoklel je pomislil; uvidel je, da se je zarekel.

(Dalje prihodnjič)

Oglašajte v "Amer. Domovini"

SEN KRASNE NOČI

CLEVELAND, O. — Euclid 77th Street Theatre od Cleveland Play House je povabil narodnostne skupine na predstavo Kresne noči v okviru 26. letnega Shakespeareovega festivala. Preko 2,000 vabil je bilo razposlanih pripadnikom raznih narodnostnih skupin za predstavo 10. marca. Pred njo bo poseben sprejem gostov od 7.15 do 8.15 v vestibulu gledališča, pri katerem bodo kot gostiteljice nastopile tudi znane pripadnice posameznih narodnostnih skupin.

Povabilo pripadnikov narodnostnih skupin naj bi posebej pričalo. da Shakespeare in njegova umetnost ne poznata meja, ampak imata svoj smisel za vsako kulturno sredino.

Vstopnice za predstavo so \$2.50 za osebo in jih je mogoče naročiti pri Play House, tel. SW 5-7000.

Play House Shakespeare Festival je najstarejši te vrste v državi. Poleg večernih predstav bo tudi 38 matinee za šolarje iz Ohia in sosednjih držav.

Hollenden nova vrsila hotela v Clevelandu

PETER D. KLEIST JAMES A. LADU

Cleveland, O. — Hollenden House je posebne vrste nebotičnik na ameriškem hotelskem obzorju in nov znak Clevelanda, največjega mesta v državi Ohio. V novem hotelu je uveljavljena v sami zgradbi, ki je stala 6 milijonov, kot v opremi, učinkovitosti postrežbi in izrednih ugodnostih. Sestavljen je iz privatnega kluba, hotela z najmodernejšo postrežbo, modernega gostišča za avtomobiliste z garažami, pokritim kopališčem in prostori za sestanke.

V to novo hotelsko podjetje so bile vključene misli in skušnje clevelandskih poslovnih ljudi zadnjih 30 let. Med temi so bili James M. Carney in Peter D. Kleist, graditelja, ter James A. LaDu, upravnik. Ko je bil Hollenden hotel v mestu naprodaj, so ti izdelali načrt za "idealni hotel" ter ga izvedli, ko so kupljeni stari hotel podrli do tal.

Poleg izredno luksuzne opreme in sijajne okrasitve ima Hollenden House tudi posebnosti

kot: pokrit dovoz, brezplačno nočno parkanje za vpisane goste in bajno jedilnico v "Tavern" restavraciji v pritličju. Ker so pri zamisli in izdelavi načrtov za nov hotel hoteli v tem ustvariti domačo ozračje kluba, pa vendar poskrbeti za ugodnost sestančkov in konvencij, je prišlo do ustvaritve "potnikovskega sanjskega hotela". Na razpolago so vse možne vrste tehnične pomoči, na razpolago so sobe vseh vrst, velikosti in oblik, pa naj bo to za 20 ali za 200 oseb. Z obsežnega vestibula v pritličju vodi široko stopnišče v prvo nadstropje, kjer je "velika plesna dvorana" s 4,600 kv. čevljev površine in 10 posebnimi sprejemnicami, od katerih 5 je poimenovanih po Velikih jezerih. Vse so na razpolago za privatne družbe in posebne sestanke. V dvorani je prostora za 500 oseb, mogoče pa jo je tudi razdeliti v dva manjša prostora, trdno ločena in z vsemi lastnimi napravami in tehnično opremo. Na razpolago so vse odrske potrebščine, ki omogočajo celo odrske nastope raznih vrst in oblik.

Sobe za goste so od 2. do 14. nadstropja ter so vse najmoderneje opremljene in dekorirane. Za vso hrano in pijače skrbi Marie Schreiber, po vsej deželi znana restavratorka.

Posredovanje ZN na Cipru propadlo

ATENE, Gr. — Že lani je generalni tajnik ZN Tant poslal na Ciper svojega zaupnika diplomata Plazo Lasso z nalogo, da naj do 1. marca skuša doseči sporazum med grško večino in turško manjšino. Plaza Lasso je sedaj izjavil, da misije ni izpolnil, kajti ne Grki ne Turki niso popustili "niti za las". Vključ temu priporoča, da naj se poskus za posredovanje nadaljuje. Ali bi se sam prijel tega posla, ni povedal naravnost v svoji izjavi. Vsi pa mislijo, da ga bo Tant naprosil, naj nadaljuje s poskusi.

Med tem se približuje čas, ko bo zmanjkalo sredstev za vzdrževanje čet ZN na Cipru. Tant bo moral zopet prositi za denar. Verjetno ga bo dobil, saj ima svet dosti skrbi za Azijo in Afriko, zakaj naj bi jih imeli še v Sredozemlju?

Grki so konec posredovanja praznovali s tem, da so pri ZN protestirali proti Turkom, češ da so kršili sporazum o premirju. Turki jim bodo gotovo odgovorili s podobnim protestom pri ZN.

— Okoli 95% hiš po mestih naše dežele ima tekočo vodo.

Marec naj bo Churchilllov mesec

LONDON, Ang. — Angleška vlada je proglasila marec za Churchillov mesec. Porabili ga bodo za nabiranje posebnega fonda, ki naj bi dajal štipendije in podpore za kulturne namene. Debatirali bodo seveda tudi o narodnem spomeniku v čast pokojnemu državniku. Prostor so menda že izbrali na najvišji točki angleškega obrežja, obrnjene proti evropskemu kontinentu. Pokojnik bo seveda dobil tudi svoje poštne znamke, ceste, trge, javna poslopja itd.

Tudi Amerika bo praznovala Churchillov mesec. Akcijo vodi poseben odbor pod pokroviteljstvom bivšega predsednika Eisenhowerja. Nabiral bo denar za kulturne svrhe. Njegov program še ni objavljen.

Podobne akcije bodo verjetno tudi v vseh ostalih zaveznških državah.

Španija in Gibraltar želita tunel pod Gibraltar-sko ožino

TANGIER, Mar. — Gibraltar-ska ožina je široka samo 18 milj, morje tudi ni globlje kot v Rokavskem zalivu med Evropo in Anglijo. Zato so prvi načrt za podmorski tunel pod njo napravili že pred 100 leti. Prvemu načrtu je sledilo par drugih, toda vsaka akcija se je razbila na pomanjkanju sredstev.

Sedaj sta na maroško pobudo sklenili obe obrežni državi, Španija in Maroko, da vzameta zadevo resno v roke. Osnovali sta poseben odbor, ki naj preštudira tehnične probleme. Finance bosta pa vzeli sami v svoje roke.

Mislita na mednarodno delniško družbo, ki bi financirala vsa dela. Menda je ne bo težko ustanoviti, kajti stroški ne bi bili pretirano visoki in obrestovanje investiranega kapitala ne bi predstavljalo nobene težave, in to tem bolj, ker bi za redno finančno službo prevzeli jamstvo obe državi, Španija in Maroko. V Madridu in Rabatu upajo, da bi do konkretne pogodbe lahko prišlo že 1. 1967.

Kitajski komunisti o umoru Malcolm X

CLEVELAND, O. — Dočim vsa Amerika verjame, da je umor znanega voditelja črnih muslimanskih zagrzencev Malcolm X delo črnih fanatikov, pa vendarle še čaka na policijsko preiskavo in sodno obravnavo, preden si ustvari končno sodbo, se je glavnemu dnevniku kitajskih komunistov v Peipingu zelo mudilo, da sodi o tej tragediji.

Svojemu poročilu dodaja tudi svojo sodbo: Malcolm X je postal žrtev ameriških reakcionarjev in imperijalistov in njihovih rasnih prisklednikov. Pa naj Malcolmovi morilci ne mislijo, da bo umor pozabljen. Bo že zgodovina poskrbela za naščevanje tega podlega umora!

Kaj je resnica pri katastrofi v Pleiku?

Časnikar Drew Pearson trdi, da Hanoi ni imel z napadom nobenega opravka.

WASHINGTON, D.C. — Kot smo poročali, so rdeči gverilci napravili nepričakovan napad na naše vojaško letališče v Pleiku severno od Sajgona in pri tem ubili ter ranili naše vojake, letalom pa napravili milijonsko škodo. To je dalo predsedniku Johnsonu povod, da je odredil "obračun" z bombardiranjem nekih komunističnih postojank v Severnem Vietnamu. Ta dogodek je takrat razburkal tudi našo javnost.

Pretekli teden je znani časnikar Drew Pearson prišel na dan z novico, da se napad na Pleiku ni odvijal tako, kot ga slikajo uradna poročila. Trdi, da napad na Pleiku ni bil delo komunistične vlade v Hanoju, ampak drzen podvig gverilskih pustošev. Napad so pripravili zelo površno. Bilo jih je komaj 100, ko so začeli z vdorom na letališče. Sami sebi niso mogli verjeti, da so na letališču vsi spali, naši vojaki, pa tudi vse vietnamske straže. Zato so brez vsakih težav šli skozi obrambne linije in prišli nemoteno do letal, ki niso bila prav nič zavarovana. Z uničevanjem letal so potem takem imeli lahko delo. Naša posadka je bila tako zbegana, da prvi trenutek sploh ni vedela, kaj se godi. Kar so gverilci imeli zgub, so jih povzročili gverilski topovi, ki so streljali na letala, pri tem pa pobili tudi nekaj gverilcev, ki so se slučajno nahajali v bližini.

Časnikar Pearson ne spada med najbolj zanesljive poročevalce, vendar je sumljivo, da se do sedaj še ni oglašil noben uradni vir, ki bi označil Pearsonove podatke za domišljijo. Pearson je zahteval, naj se za zadevo briga tudi Kongres in odredi preiskavo.

Če je na vsem tem kaj resnice, niso krivi samo naši vojaški poveljniki na letališču Pleiku. Ravno tako so odgovorni vsi tisti, ki niso takoj v začetku povedali Pentagonu, McNamari in Johnsonu, kako se je napad odvijal. Končno nista Johnson in

McNamara samo napačno poročala o poteku napada, ampak tudi odredila vojaške operacije proti tistim, ki napada sploh niso organizirali.

Upamo, da bo resnica prišla kmalu na dan.

Abeceda politično orožje za kitajske komuniste

HONG KONG. — Kitajska vlada je sklenila, da bo v provinci Sinkiang vpeljala latinico kot abecedo. Na videz je to zelo napredna kulturna poteza, ki ima pa le politično ozadje. V sosednjih ruskih provincih velja cirilica za uradno abecedo že veliko rodov.

Le redki so v tistih obmejnih ruskih provincih, ki kaj vedo o latinici. Sedaj jim bodo Kitajci kot nalašč vpeljali na svoji strani državne meje nekaj, kar bo Ruse gotovo zbudilo. Ne bodo pa Kitajci vpeljali kitajskega jezika. Pustili bodo Kazakom in Uigurcem njihovo materinščino. Nova abeceda bo imela 33 črk. V Hong Kongu trdijo, da bodo Kitajci vpeljali latinico tudi za vse druge narodne manjšine, kar jih je pod njihovo oblastjo.

Da zbodejo ruske tovariše, so Kitajci razglasili odlok o latinici ravno na dan pred 15-letnico rusko-kitajskega "večnega" prijateljstva. Lepa tovarišija!

V Washingtonu pa trdijo poznalci razmer ob rusko-kitajski meji, da se tam vršijo neprenehoma premiki čet na obeh straneh rusko-kitajske meje. Moskovska vlada je menda poslala celo posebnega zaupnika, da pregleda, kako je sedaj zavarovana ruska meja proti kitajskemu sosedu.

Ženske dobijo delo

IZUČIMO STROJNE ŠIVILJE

Izučimo sposobne posameznice za delo v naši tovarni. Ta služba je stalna in nudi plačo od kosa.

STAROST NEOMEJENA

Zglasite se od 8. dop. do 5. pop., od ponedeljka do petka.

JOSEPH & FEISS CO.
2149 W. 53 St. 961-6000
(48)

Ženska dobi delo

Za kratke ure dela v kuhinji restavracije na 928 E. 72 St. v bližini St. Clair Avenue. Kličite 361-9320. (46)

MALI OGLASI

Stanovanje v najem

Tri neopremljene sobe in kopalnica, zgoraj. Furnez. Samo odraslim. Kličite EX 1-5553. (—45)

Lastnik prodaja

V Euclidu, dvodružinska hiša, enodružinska hiša in velik lot. Vse 3 parcele, ena pri drugi, v fari sv. Kristine. Vse za \$37,900. Kličite KE 1-3697. (43)

Naprodaj

Veliko zidano poslopje za dve trgovini na E. 200 St. Vprašajte na 756 E. 200 St. KE 1-1980. (44)

Lastnik prodaja

Enodružinsko, z aluminijem obito hišo, 4 in pol sobe, klet, podstrešje, 1½ garaža, 12 let stara, na 370 E. 200 St. KE 1-7397. (26 feb., 3.5 mar)

V najem

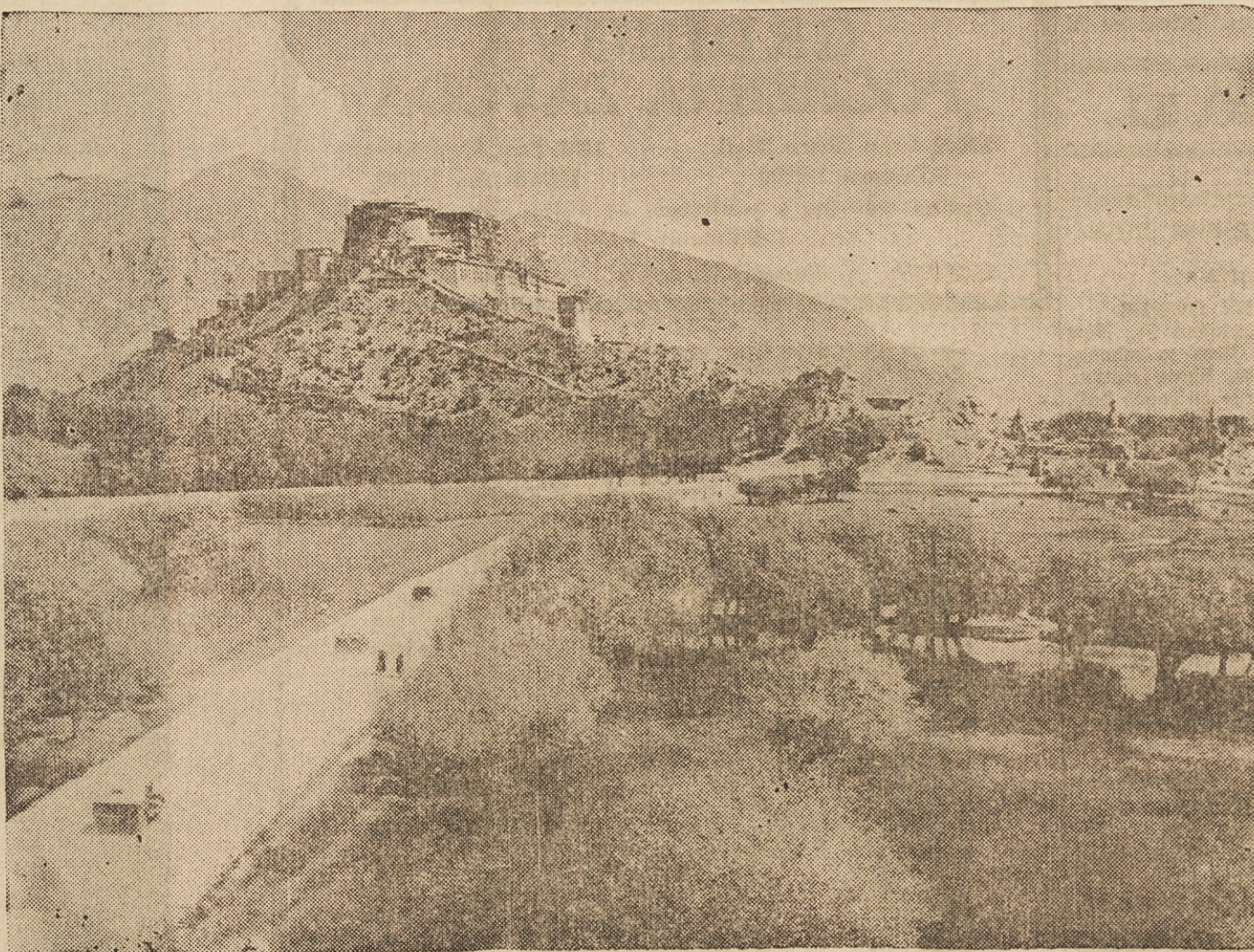
Oddamo sobo ženski v zamenjo, da bi varovala 4-letnega otroka, in opremljeno sobo moškemu z hrano ali brez. Kličite 432-0216. (45)

Naprodaj

Naprodaj je Philco hladilnik v dobrem stanju. Cena \$20. Na 1043 E. 70 St. EX 1-2356. (—44)

V najem — E. 53 St. —

4 sobe in kopalnico se odda v zidanem poslopju. \$45. Kličite 881-7188. (48)

KITAJSKA ROKA NAD TIBETOM — Rdeča Kitajska upravlja in ureja Tibet, ki je dolga stoletja užival skoraj popolno neodvisnost pod vodstvom svojega Dalaj lame, sedaj skoraj kot katerokoli drugih svojih pokrajin. Dalaj lama je že pred leti pobegnil v Indijo. Pančhen lama, ki so ga Kitajci pridobili začasno za sebe, se je baje sedaj obrnil proti njim in ga hočejo rdeči javno osramotiti v Šigatseju, njegovem starem sedežu in drugem največjem mestu Tibeta. Slika kaže moderno cesto, ki vodi v glavno mesto dežele Lazo. Stavba na griču na desni je palača Dalaj lame, nekdanjega duhovnega in svetnega gospodarja Tibeta.

PATRICK A. SHEEHAN:

NODLAG

Ko so sedeli zvečer okrog ognja, stari Edmond Connors v sredi, sanjavo upirajoč svoj pogled, kot navadno, v goreča polena, je moral Donal prenesti veliko šale in zbadanja.

"Owen, ti si popolnoma opravil. Zdaj sta Nodlag in Donal zvezana in samega papreži bi bilo treba, da ju razveže."

"Nič ne de," je odgovoril Owen, "menim, da si bomo morali kako drugo izbrati. Bilo bi dosti čudno, če bi do Joanine svatovščine ne mogli iztakniti kakega pripravnega dekleta."

"Tedad se bo nabralo tukaj sila ljudi," je rekel Donal. "Kam jih neki denemo?"

"Ali niso skednji dovolj veliki za vso župnijo?" je dejal starec. "Toda če ostane tako vreme, sosedje ne pridejo."

"Vkljub temu bodo prišli," je ugovarjal Owen. Niti sneg, niti toča, niti burja ne bo zadržala fantov in deklet od dobre svatovščine."

"Ampak, Donal," se je vmešala Joan, ki je izkušala odvrniti pogovor od svoje osebe, "kake čudne reči si govoril snoči, ko so te prinesli v hišo?"

"Kake reči?" je vprašal Donal, plašno pogledovaje očeta.

"Nič ne de!" ga je potolažil starec. "Od mraza in napa se ti je zbledlo in sam nisi vedel, kaj govoriš."

"Pripovedoval si in pripovedoval o sodnikih in črnih kapah in ovdanikih in Dalyju

in njegovi ženi in Nodlagi. Res čudno, kako se vse stvari zmešajo v takih sanjah."

"Spominjam se," je rekel Donal previdno, "da se mi je zdelo, ravno preden sem padel, da sem sedel na obtožni klopi in sodnik si je natikal črno kapo na glavo, kar vstane neka žena, velika vitka žena in ga zaustavi. In potem sem slišal glasove: Donal! Donal! Nodlag! Nodlag! in sem padel."

"To smo te mi klicali," je dejal Owen, "in sam zlomek te je premotil, da si jih tako slišal. Sreča, da nismo vaju zgrešili, kajti bila sta čisto podobna veliki sneženi kepi."

"Kako je?" je vprašal starec, trudeč se zasukati pogovor. "Ali meni, da si vse pripravila za svatovščino, Bess? Koliko galonov žganja si naročila?"

"Trideset," je odgovorila gospodinja, "pa jih moremo še več dobiti."

"In govedina?"

"Je že pripravljena."

"In šunke?"

"So že pripravljene," mu je odgovorila žena nestrpno.

"Kaj ne moreš teh reči nam prepustiti in se ne mešati v naše delo? Ali si se ti sam domenil z župnikom?"

"Da, Bog ga blagoslovi, in bilo se je lahko domeniti. Imel bo dvajset porok ta dan in še več jih pride. Toda rekel je, da bo tukaj točno ob treh, tako da bomo imeli celih devet ur veselo svatovščino, preden pride pepelnica sredi."

In so jo tudi imeli — pravo, popolno, hrupno irsko svatovščino. Od severa, juga, vzhoda, zahoda so se zbrali prijatelji, tako malomarni za sneg, ki je ležal zmrzel na tleh, in za zamete, ki so se nakupičili po jarkih in globinah, kakor Kanadec s svojimi konji in sanmi. Tam v daljavi je bila hiša — to noč cilj vse okolice — s svojimi malimi četverkotnimi okni, ki so se veselo svetila od nočnega ognja na ognjišču; in tam v daljavi so se jasno odbijale od bele preproge na tleh temne postave gostov, ki so se zbrali, da počaste družino, na kateri še ni

bilo nobene sence sramote ali nečasti. In jedli so in pili in plesali. Pozno ponoči starejši posedli krog ognja v kuhinji in si pripovedovali povesti, mladina pa je vneto plesala na okrašenem in ovenčanem skednju ob zvokih dud in gosli.

Donal je pregovarjal in silil Nodlago, naj zapleše z njim irski reel, kar je zelo vznevoljilo njegovo bodočo nevesto,

ki otroka ni gledala posebno prijazno in je že bila napol sklenila, da bo v tistem trenutku, ko ona postane gospodinja na glenaarskem posestvu, morala sirota in najdenka iz hiše, da si kje drugod poišče strehe. Toda otrokove dobre volje ni motila nobena senca. Nodlag je bila sedaj že popolnoma ozdravela od boleznih in je plesala in plesala z Donalom in Owenom in z Jerryjem. Stari ljudje so zmajevali z glavami in govorili, da so jo vile prinesle in pustile tukaj ter da v tej stvari ni vse tako kakor bi moralo biti.

Slednjič je odbilo dvanajst na starinski kuhinjski uri, ki se je dedovala v družini od roda do roda, in sredi nočne gostije je slovesno nastal post. Nekateri fantje, od pijače malo razgreti, so se hoteli vseliti do jutra in so to opravili s starim verzom:

Tridentski cerkveni očetje
naj dolgo žive,
ker so nam meso zabranili,
pijače pa ne.

Toda starejši so bili neizprosni. To je bil dan pepelnice in ponižanja, prvi dan pokore in v taki važni, slovesni stvari so se morali vsi pokoriti cerkvenim zapovedim. Tako se je razšla v mesečini marčeve noči ta velika množica z mnogimi voščili poročencema, ki sta to slovesno noč začela skupaj nositi breme življenja.

Ko so izpili marsikatero kupico na pot in se začeli poslati, je ženin Burke zasepetal Donalu:

"Prižgi si pipo in nas malo spremi!"

Donal ga je ubogal. On in Burke sta bila vedno dobra prijatelja, še preden sta stopila v sorodstvo. Vozove s sorodnicami sta poslala naprej in počasi kadeč šla peš po okorelem snegu.

"Se dosti dobro smo se imeli nocoj," je začel Donal, ki se ni hotel preveč bahati z njihovo razsipno gostoljubnostjo.

"Lepše bi ne moglo biti," je odgovoril Burke. "Naša svatovščina je res presegla vse druge v župniji."

Šel je dalje in molče kadil. "Upam, da boš lepo ravnal z Joano," je nadaljeval Donal. "Ne baham se, ampak v vsej deželi ga ni boljšega dekleta in pridnejše gospodinjje."

"Ali mi ne zaupaš," ga je vprašal tovariš, malo razžaljen.

"Ah, zlomka, kaj bi ti ne zaupal? Toda mi smo Joano radi imeli in jo bomo pogrešali."

Burke je zopet obmolknil. "Ti bi mi rad nekaj povedal," ga je nagovoril Donal. "Ali ti morda ni kaj prav, dota ali kaj drugega?"

Spremljevalec ga je krepko sunil.

"Toda nekaj mi imaš povedati," je zavpil Donal. "Na dan z besedo, mož! Česa se bojiš?"

"Ne bojim se zase," je odgovoril Burke, "temveč za vas."

Tedad se je nenadoma obrnil in ostro vprašal:

"Kako je to dekle, ki ga imate v hiši?"

"Dekle? Katero dekle? Pri nas sta samo Norry in Peggy!"

"Ne mislim teh. Tidve vsi poznamo. Toda kdo je tisto dekletce, ki si z njo plesal nocoj?"

"Plesal sem z marsikatero," je dejal Donal oprezno. "S tvojimi sestrami in s tvojo sestrino Kato Heaphy in z Lucijo Kelly in —"

"Tudi teh ne mislim," je odgovoril Burke. "Menim onega otroka, ki ste ga sprejeli v hišo in ki je potem pri vas vzrastel."

"Ah, Nodlag!" je vzkliknil Donal, kakor bi se bil komaj domislil.

"Da, njo mislim. Kdo je ona? Iz kakega rodu je? Kdo so njeni starši?"

"Vprašaj me kaj lažjega!" se je Donal umikal in ogibal odgovoru.

"Reci mi, Donal Connors, da niste vedeli niti ti, niti tvoj

oče, niti tvoja mati, kdo je ta vrazja zalega, ki ste jo redili v svoji, nekdanji poštini hiši?"

"Nocoj si nekoliko globoko pogledal v kozarec, dasi to malokdaj storiš in se kaj takega pripeti tudi sicer poštemu človeku. Vse, kar ti morem reči je to, da od tiste noči, ko sem jo sam našel med kra-

kdo bi bil ta otrok." Burke je molče šel dalje, doktor nista prispela do kovačnice ravno ob razpotju nad mostom, kjer je Edmond Connors srečal Nodlago in njeno mater. Tu je obstal in poklical vozove, ki so se že bili spustili k mostu v dolino pod njima. Burke je iztegnil roko. (Dalje prihodnjič)

NAROČITE SI

DNEVNIK

AMERIŠKO DOMOVINO

NAJVEČJI

SLOVENSKI

DNEVNIK

NAROČAJTE

TISKOVINE PRI

AMERIŠKI DOMOVINI

CHICAGO, ILL.

BUSINESS OPPORTUNITY

EXCLUSIVE FRANCHISE

Amazing new liquid plastic coating used on all types of surfaces interior or exterior. Eliminates waxing when applied on Asphalt Tile, Vinyl, Linoleum, Vinyl Asbestos, Hard Wood, & Furniture. Completely eliminates painting when applied to Wood, Metal, or Concrete surfaces. This finish is also recommended for boats and automobiles.

NO COMPETITION

As these are exclusive formulas in demand by all businesses, industry and homes. No franchise fee. Minimum investment — \$300. Maximum investment — \$7,000. Investment is secured by inventory. Factory trained personnel will help set up your business.

For complete details and descriptive literature write:

CHEM-PLASTICS & PAINT CORPORATION

1828 Locust, St. Louis 3, Mo.

(43)

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

INDIANA

FOR SALE BY OWNER
Brick home on Michigan St., New Carlisle, Indiana. Close to schools, churches and South Shore station. Downstairs has large entrance hall, living-room with fireplace and built-in book shelves, dining room, all carpeted, extra large walk-in closet, large kitchen with custom built wood cabinets, bath. Second floor has two large bedrooms with walk-in closets and another with custom-built vanity and wardrobe, half bath and large hall. Full basement. Oil heat. Lot 134x40, landscaped. Reasonably priced. Immediate possession. Phone 654-3542 or write P.O. Box 457, New Carlisle, Indiana. (43)

MALE HELP

TURRET LATHE SPECIALISTS

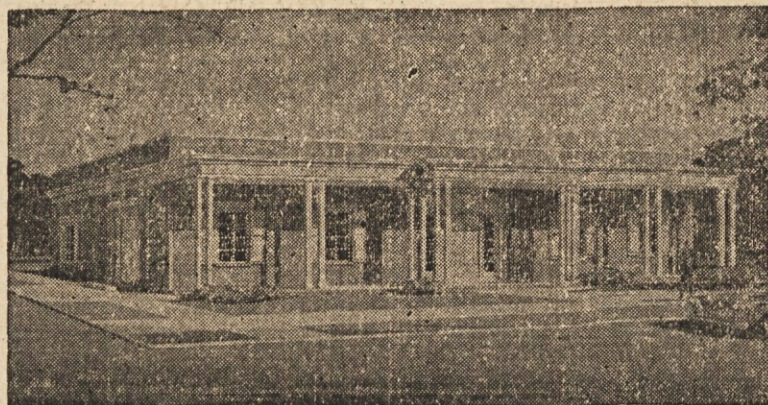
Opportunities are now available for fully qualified men. Retirements are opening up many jobs in our organization giving a new employee the opportunity to quickly gain seniority. Must be able to do complicated set-ups and work to close tolerances. Only men seeking a permanent future need apply. We are located near summer and winter vacation area. Good working conditions.

Kindly write or apply in person
Mr. B. D. Hardy, Pers. Director

HOUDAILLE INDUSTRIES

HYDRAULIC DIVISION

537 East Delavan Avenue Buffalo, New York
An equal opportunity employer. (43)

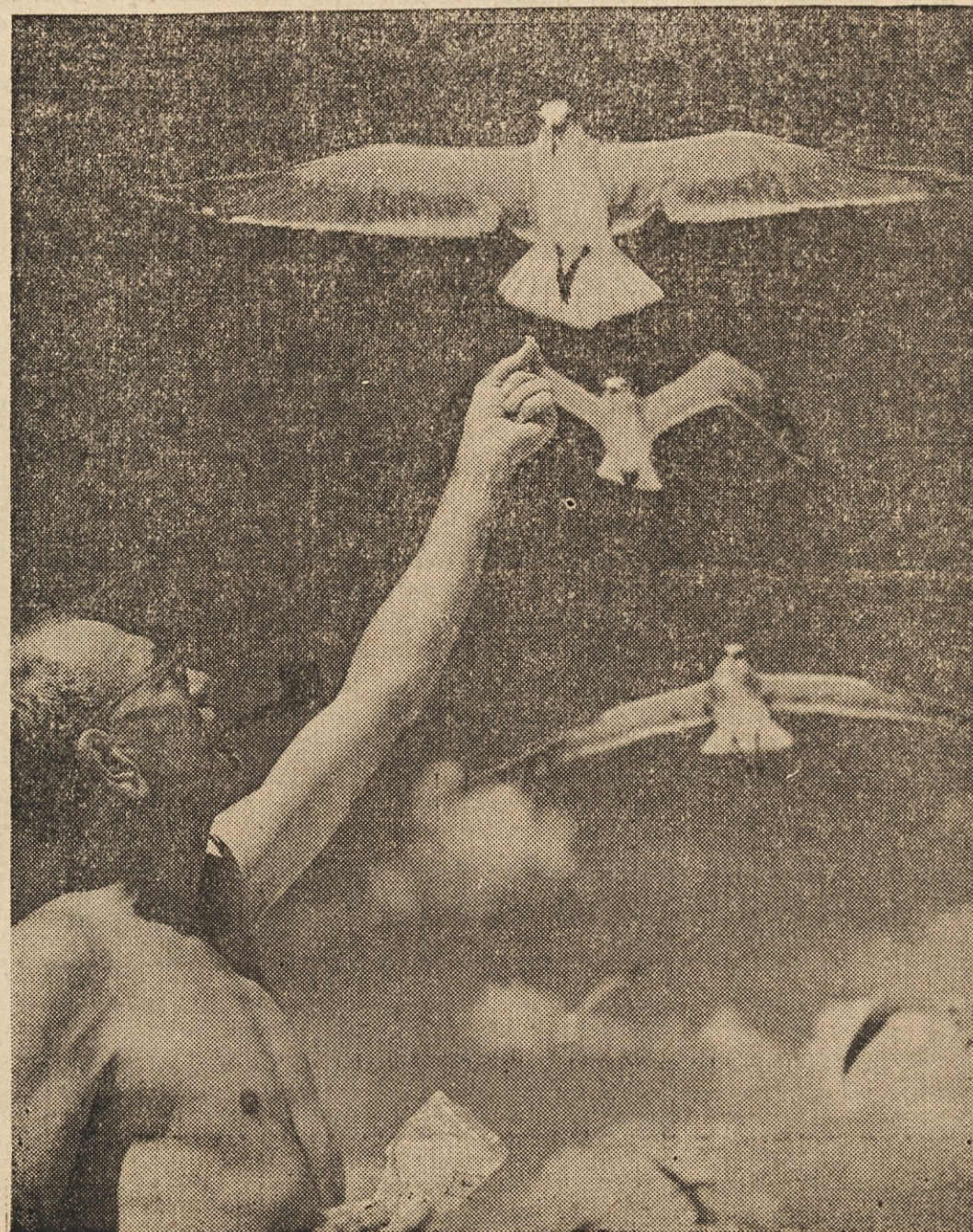

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

17002 Lake Shore Blvd. 1053 East 62nd Street
KENmore 1-6300 HENDERSON 1-2088
Grdina trgovina s pohištvo — 15301 Waterloo Road
KENmore 1-1235
GRDINA — Funeral Directors — Furniture Dealers

ZE SEDAJ SO DOVOLJ MOČNI — Leviča v živalskem vrtu v Brooklynu, N.Y., kažeta svoje ostre zobe. Čeprav sta mladiča še krotka, so njuni zobje kljub temu nevarni.

PRI MALICI — Galebi v St. Petersburgu v Floridi so tako domači, da prilete kar v vrsti in jedo iz roke, če jih kdo hoče krmiti.